

Lahore
11. III. 27.
W.I.

عبد مصفیان استیضائی طبع الیہ الیہ
شیخ ابوبکر بن علی بن علی بن علی
دوستانہ الیہ مبارک و درین روز بزرگوار
بیکین مکتب از حسن و تمیز بیکین

عبد مصفیان میگوید از در میان خود بهار
بیلان مستند و بستان زلف و حلایا
بیکین است و بیکین است

عبد مصفیان میگوید از در میان خود بهار
بیلان مستند و بستان زلف و حلایا
بیکین است و بیکین است

عبد مصفیان میگوید از در میان خود بهار
بیلان مستند و بستان زلف و حلایا
بیکین است و بیکین است

دارا

س

یافت

بسم الله الرحمن الرحيم و تم بالخیر

سنة ضرورية

۱۱

الحمد لله النعم الحيوة النفوس وصحة الاجام
والصلوة علي واضع قانون الشرع ومن

تبعه الي يوم القيام **بعد** اين نسخ ايت
معلوم بـ سنة ضرورية که توجه بدان از شرابط
حافظا شصت است و تا مل در ان از مر اسم ارباب

ذکا و فطنت **متوي** در زمان خسري تر

یافت **کاف** قباب از عکس رویش رخ یافت

داود دوران همان شد که است **پیش** خاک در کشت

افلاک است **آنکه** ما بخرج ممکن آمده افتاب ملت

دین آمده **آنکه** از اول پاک مصطفی **آنکه** سزایا و نور و صفات

از کجی

انکه چون ماه از صفات نامیده شد انکه غوث روزگار نشینیده

شد یوسفی ز آنم که از بخت سعید آمده اورا اعلام ز خرید

حسره دعائی او گوید روز و شب خبر ضایعی بخوید روز و شب

با دنا بر بابت جرم تنگین دولت و اقبال او هر دم فرو

سزدش هرگز غبار غم مباد یکسره مو از سر او کم مباد ^{چون غبار از مقدم گوید}

دانست که از طب و امرست یکی نقطه صحت و دیگری از امر ^{غرض حاصل}

و نقطه صحت از امرست و امرست از امرست انکه علامت

را طب حاذق می باید که بر تشخیص و معالجه او اعتماد تمام باشد

طبیب حاذق نماید می باشد و اگر طبیب حاذق نباشد

که ورض از امر اضیی بود که معالجه پذیر نباشد و اگر معالجه پذیر باشد

شاید که اسباب معالجه مهیا نباشد شاید که مریض اطاعت نکند

و اگر مریض اطاعت نکند شاید که قوت مریض وفا نکند

معالجه و اگر قوت مریض وفا نکند و معالجه نشود اثر ضرر و دوا از

قوت مریض نفاذ است در علی
تا بعضی دوا و غذا
نکند

در این کتاب از طب و معالجه و امرست و امرست از امرست
و نقطه صحت از امرست و امرست از امرست
انکه علامت را طب حاذق می باید که بر تشخیص و معالجه او اعتماد تمام باشد
طبیب حاذق نماید می باشد و اگر طبیب حاذق نباشد که ورض از امر اضیی بود که معالجه پذیر نباشد و اگر معالجه پذیر باشد شاید که اسباب معالجه مهیا نباشد شاید که مریض اطاعت نکند و اگر مریض اطاعت نکند شاید که قوت مریض وفا نکند معالجه و اگر قوت مریض وفا نکند و معالجه نشود اثر ضرر و دوا از قوت مریض نفاذ است در علی تا بعضی دوا و غذا نکند

کمال حرارت غریزی و غیر آن در بدن پدید می آید و این حرارت
 سید عالم صلی الله علیه و سلم فرموده اند که الاحتما و افضل
 من الله و ادریس بر همه کس واجب و لازم است که حفظ
 و حفظ صحت تبصره و در شش گرمی شود که آنرا سینه
 گویند اول از سینه خور و به توانایی است که محیط است پدید
 و محتاج است انسان بان از برای تغییر روح است
 و اخراج فضلاتش بر نفس و اما که هوایی مذکور صافی و
 بود و محاط با غلاف است و او را بخار نیستان و اشیا خفیه و نباتات
 رویه و متن خفیه و در غبار و امثال اینها حافظ و محاط
 باشد و چون تغییر شود حکم او و محدث مرض و موجب از
 آن کرد و **تغییرات هوا** یا طبیعی است یا غیر طبعیه و غیر
 مضاف طبعیت است یا غیر مضاف و تغیرات طبیعی تغیرات فصلیه
 و مراد به تغیرات فصلیه تغیراتی است که حاصل شود در مواجب

استقل

اصطلاح باطل است که در این کتاب آمده است
اصطلاح باطل است که در این کتاب آمده است

نمود و در این کتاب آمده است
نمود و در این کتاب آمده است

از جهت برودت و تفریح
از جهت برودت و تفریح

جمع زمان بار و تروک است
جمع زمان بار و تروک است

ان وصف است
ان وصف است

که مناسب آن فصل است
که مناسب آن فصل است

بار و ط مورت
بار و ط مورت

این تفاوت غیر طبیعی است
این تفاوت غیر طبیعی است

اصطلاح باطل است که در این کتاب آمده است
اصطلاح باطل است که در این کتاب آمده است

نمود و در این کتاب آمده است
نمود و در این کتاب آمده است

از جهت برودت و تفریح
از جهت برودت و تفریح

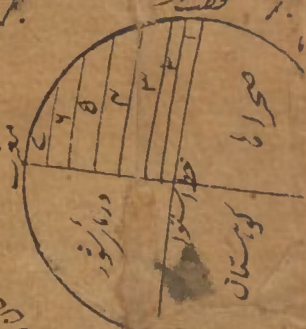
جمع زمان بار و تروک است
جمع زمان بار و تروک است

ان وصف است
ان وصف است

که مناسب آن فصل است
که مناسب آن فصل است

بار و ط مورت
بار و ط مورت

این تفاوت غیر طبیعی است
این تفاوت غیر طبیعی است

[illegible]

کراندکی و جبل شمالی مشرق است از جهت منع او بهیو ریا
شمالیه بارده و حبس او ریا و حاره جنوبیه را از جهت عکس شفق

بر بلده و جنوبی میبردست از جهت منع او بهیو ریا جنوبیه

و حبس ریا شمالیه را و عدم عکس شفق شمس بر بلده و مغربی افضل

است از مشرقی از جهت مترسبه شمس اذتی از نهار و منتقل شدن

اهل بلد از یزید لیل سببی شمس قویه و دفعته و از جهت منع او ریا

مشرقیه بلکه افضل است از مغربیه آخر نهار عبادت حرکت او

و بلد مرتفع و ایدر دست از منخف و بلد مستوی الوضوح است

منخف و مشرق و محرق و ترازب تریه یعنی زمین آب حیر

که آبش بخاری بود و در و حقیر مانع شود و مرطب و معفن است

و جبل مقتوی ابدان است و هوا بی محکم ساز بدن است و جوئی نیکو

سهم و محسن لون است و محدث زکام و تزلزل و صرع و قیام

خلاق و رعبه و هوا بی حار مرضی و مضعف و مکرر حواس و نقل

از جهت منع او بهیو ریا
جنوبیه و حبس ریا
جنوبیه

نور رب کبریه ۱۲
دوم است ۱۲

نیز گفته ۱۲

[illegible]

علامت رغبت کاؤب انکہ بر خلاف این بود و باید کہ هنوز

رغبت طعام باقی باشد کہ بکشد و خود را از ادخال نکند

کہ زراد خال حرا بسیارست و قدر تکثیر الوان کہ چندین نوع

طعم و رنگ و بوی و عطر و مزه و اثر و خواص و فواید و

کروانید نیست و بیکت بقرا ادخال و حکما گفته اند کہ بتبرین نو

روز در طعام است کہ در روز سه نوبت اختیار کند بگز

صبح و آخر روز و روزی دیگر نماز شب و این محتاج

بعضی گفته اند کہ در شبانه روزی دو نوبت حیاتجه بسیار

و غذا از نخستن ساعت کمتر باشد و بعضی گفته اند کہ در شبانه

روزی یکینوبت و شب بعضی این اسلم است و باید کہ بعد از

لذیذ اختیار کند بشرط عدم اکنار و مداومت نکند بر تفرقه

طعام را با قظ که داند و کاهلی آرد و بر عامض کہ مردم را بنزدی

لاغر و بر که داند و بر حلو کہ اشتها را ببر و سخیب بدن کند و بر

در طعم و رنگ و بوی و عطر و مزه و اثر و خواص و فواید و
کروانید نیست و بیکت بقرا ادخال و حکما گفته اند کہ بتبرین نو
روز در طعام است کہ در روز سه نوبت اختیار کند بگز
صبح و آخر روز و روزی دیگر نماز شب و این محتاج
بعضی گفته اند کہ در شبانه روزی دو نوبت حیاتجه بسیار
و غذا از نخستن ساعت کمتر باشد و بعضی گفته اند کہ در شبانه
روزی یکینوبت و شب بعضی این اسلم است و باید کہ بعد از
لذیذ اختیار کند بشرط عدم اکنار و مداومت نکند بر تفرقه
طعام را با قظ که داند و کاهلی آرد و بر عامض کہ مردم را بنزدی
لاغر و بر که داند و بر حلو کہ اشتها را ببر و سخیب بدن کند و بر

بعضی گفته اند کہ در شبانه روزی دو نوبت حیاتجه بسیار
و غذا از نخستن ساعت کمتر باشد و بعضی گفته اند کہ در شبانه
روزی یکینوبت و شب بعضی این اسلم است و باید کہ بعد از
لذیذ اختیار کند بشرط عدم اکنار و مداومت نکند بر تفرقه
طعام را با قظ که داند و کاهلی آرد و بر عامض کہ مردم را بنزدی
لاغر و بر که داند و بر حلو کہ اشتها را ببر و سخیب بدن کند و بر

و این چون لطیف بود محض
در اینست از روی اعداد
اما از جمله کثرت الوافه

و لطیف بود
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

و کثرت الوافه
و کثرت الوافه
و کثرت الوافه

جبارم خفیف الوزن بود و نیم سیدار باشد ششم نیرین

هفتم تیز بود و هشتم از جنوب شمال یا از مغرب **مشرق**

و نهم آب خسته حالی از عطشی نیست از بر آبی آنکه از آفتاب

آید و که ملطف اند و در ترست و آب کار نیز از آب خسته است

و آب حله از آب کار نیز آب نوره از آب حله و باید که آب را بعد

از خوردن و خوردن و بعد از آنکه در ساعت تخمین کرده اند

و بر بالایی میوه خاصه خربوزه و در عقب مساحت و بعد از تمام

در وقت قوی کرده و در بعضی تقصیر واقع نشود **سیوم از سید خور**

حرکت در کون بیتی و چون حرکت بدنی با اعتدال باشد

بدنی را قابل غذا سازد و بحمت از اهرطوبات مرضه تقوی

مفاصل و او تاز و زوایا طاقات کند و ایمن کرد و اند از جمیع احر

ماویه و اکثر از اجبه و سکون اعون است بر فهم و حرکت

از کثر از رفتن بر از سید از کثر از رفتن

و نهم آب خسته حالی از عطشی نیست از بر آبی آنکه از آفتاب

آید و که ملطف اند و در ترست و آب کار نیز از آب خسته است

و آب حله از آب کار نیز آب نوره از آب حله و باید که آب را بعد

از خوردن و خوردن و بعد از آنکه در ساعت تخمین کرده اند

و بر بالایی میوه خاصه خربوزه و در عقب مساحت و بعد از تمام

در وقت قوی کرده و در بعضی تقصیر واقع نشود **سیوم از سید خور**

حرکت در کون بیتی و چون حرکت بدنی با اعتدال باشد

بدنی را قابل غذا سازد و بحمت از اهرطوبات مرضه تقوی

مفاصل و او تاز و زوایا طاقات کند و ایمن کرد و اند از جمیع احر

ماویه و اکثر از اجبه و سکون اعون است بر فهم و حرکت

از کثر از رفتن بر از سید از کثر از رفتن

و نهم آب خسته حالی از عطشی نیست از بر آبی آنکه از آفتاب

آید و که ملطف اند و در ترست و آب کار نیز از آب خسته است

و آب حله از آب کار نیز آب نوره از آب حله و باید که آب را بعد

و وقت ریاضت که عبارتست از حرکت بدنی غیر عادی

فقدان کامل اعصاب و استقامت ششانی طبیعت

و دیگر غیر اینست و دلالت کند احراز شد بر ریاضت

و انحصار بر مفرط و هر عضوی که ریاضت او بسیار شود انقوی

خصوصاً بر نوع آن ریاضت منگاً اگر بسیار شود ریاضت

در محل انقباضی شود و بر محل انقباض و هر عضوی را ریاضتی خاص

ریاضت خنجر فراقست پس باید که ابتدا کرده شود از خفیف

بتدریج از برای آنکه فعل قوی و فیه شمار و منقبضت و ریاضت

سما تعامت لذت از جاده یا تقه با خنجر منبها و ریاضت

بصر فراقست و دقیق و نظر کردن بسوی مواضع بعد از ریاضت

متنبه و با متعادل و بر و نفی متعقل میگرد و ریاضت

و کما و مانع متعادل و متعقل میگرد و ریاضت

مثلاً از فضلات بدنی و در کوب خیل چون با متعادل بود ریاضت

و کما و مانع متعادل و متعقل میگرد و ریاضت

و کما و مانع متعادل و متعقل میگرد و ریاضت

و وقت ریاضت که عبارتست از حرکت بدنی غیر عادی

فقدان کامل اعصاب و استقامت ششانی طبیعت

و دیگر غیر اینست و دلالت کند احراز شد بر ریاضت

و انحصار بر مفرط و هر عضوی که ریاضت او بسیار شود انقوی

خصوصاً بر نوع آن ریاضت منگاً اگر بسیار شود ریاضت

در محل انقباضی شود و بر محل انقباض و هر عضوی را ریاضتی خاص

ریاضت خنجر فراقست پس باید که ابتدا کرده شود از خفیف

بتدریج از برای آنکه فعل قوی و فیه شمار و منقبضت و ریاضت

۱۱

مفتی محمد شفیع

بلین آینه چهارم از سته ضروری حرکت و سکون نقیشت و لازم
حرکت نقیشت حرکت روح یا بسوی خارج و فاعله چنانکه در عقیب

یا قلیل قلیل چنانکه در فرج یا بوی داخل و فته

چنانکه در فرج یا قلیل قلیل چنانکه در غم یا بوی

داخل و خارج چنانکه در نجاست و الصلا لازم حرکت

نفسانی است سخته تا بحرک الیه و برودت یا بحرک است

افراط حرکت نفسانی مهلک است و افراط سکون

نفسانی میرد و مبلبل **چشم از سه فروریوم و عینا**

و نوم در غلا **میره میرد و است یا خلال روح و نوم نهار**

مفسدون و رنجی **نویز** نفسانی و مورس **صلابت طهارت**

و چون عادت شود جایز نیست **ترک آن** مگر **تیر**

و سهر مفرط مذهب دماغ و مسمی **مضم** تجلیل قوت

و مجموع تجلیل پاره است و **نحاس** **میرد** **طبیعت**

و فساد غذاست **ششم از سه فروریوم و استغفار**

و افراط استغفار بالذات مجتنب **میرد**

از جهت اخلال رطوبت وار و در و با نفوذ
که مستغن و مرطب بود چنانکه خلط خارج باردیابین
باشد و نیز و یک خروج آن حرارت و رطوبت بر بدن مستغن

کرد از جهت پیمان موجب حرارت بسبب وال
صندک بر و درکت و هیوست است و لازم افراط احتیاج
بود و سفته و عفو و تنقو و شهرت و ثقل بدن

واله اعلم **فصل رابعی** این محقر که با وفایده مش
همه آفاک را چه خاص و چه عام یافت در سال نهصد
چهار **سمت ختم و صورت** تمام نموده از

بسم الله الرحمن الرحيم

دلیل النبص

احمد الله النافع الحکیم العلام والصلوة علی زبیرة

الاولیای و انبیاء و اولوالکرم پوشیده باشند این
سطر چند است از صفات طیب در اوله نبض بر طایفه که جهت
طالبان این فن محرم شده و بدلائل النبص موسوم گشته

دارم امید یوسفی که مدام فیض کبریا ازین پیر
خاصه چه عام خلق عالم شوند ازین محکوم **مانند از آفت**
زنان محفوظ **نبض** هر کس آینه است از او عیبه او

مرکب از نسیط و انقیاض جهت تعدیل رطوبت و افراط

و ادله العلام و الحیاه العلام

فضلات